

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právních věcech žalobce: **Mgr. F. Š.**, týkajících se žalob na ochranu před nezákonným zásahem různých žalobcem označených soudců, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 04. 2023, č.j. 18 A 26/2023 – 7, ze dne 24. 4. 2023, č.j. 17 A 40/2023-20, ze dne 10. 5. 2023, č.j. 8 A 33/2023-7, ze dne 10. 5. 2023, č.j. 8 A 62/2023-12, ze dne 25. 4. 2023, č.j. 11 A 45/2023-18, ze dne 27. 4. 2023, č.j. 9 A 40/2023-8, ze dne 4. 5. 2023, č.j. 9 A 69/2023-7, ze dne 4. 5. 2023, č.j. 6 A 55/2023-6, ze dne 27. 4. 2023, č.j. 3 A 12/2023-7, ze dne 2. 5. 2023, č.j. 3 A 41/2023-7, ze dne 3. 5. 2023, č.j. 15 A 67/2023-13, ze dne 2. 5. 2023, č.j. 14 A 74/2023-7, ze dne 26. 4. 2023, č.j. 10 A 42/2023-7, a ze dne 26. 4. 2023, č.j. 10 A 72/2023-7,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 94/2023, sp. zn. 1 As 96/2023, sp. zn. 1 As 100/2023, sp. zn. 1 As 102/2023, sp. zn. 1 As 104/2023, sp. zn. 1 As 111/2023, sp. zn. 1 As 114/2023, sp. zn. 1 As 117/2023, sp. zn. 1 As 120/2023, sp. zn. 1 As 123/2023, sp. zn. 1 As 126/2023, sp. zn. 1 As 132/2023, sp. zn. 1 As 135/2023 a 1 As 138/2023, **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 1 As 94/2023.
- II. Kasační stížnosti **se odmítají**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze v průběhu dubna 2023 zhruba 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásahu se měli dopustit v podáních označení soudci napříč Českou republikou. Soudci svým rozhodováním zasáhli žalobci do osobnostních práv, zhoršili mu tím zdravotní stav, proto se domáhal, aby soud výrokem deklaroval zásah. Současně se žalobce domáhal náhrady způsobené škody. Městský soud žaloby v záhlaví citovanými usneseními odmítl, neboť jejich projednání spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. V usneseních poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

[2] Žalobce napadl usnesení kasačními stížnostmi, neboť mu usnesení odepřela ochranu práv. Městský soud si ani neujasnil otázku místní příslušnosti podle bydliště žalovaných soudců.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve spojil v záhlaví citované věci ke společnému projednání, protože žalobní argumentace, obsah usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou co do podstaty stejné.

[4] Kasační stížnosti jsou nepřipustné, a to pro zjevné zneužití práva podat kasační stížnost. Žalobce, přestože uvádí, že má vysokoškolské právnické vzdělání, se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která nedávají žádný smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce typicky podává správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zjevně nedůvodné. Na konci června 2023 je v evidenci kasačního soudu vedeno již téměř 860 spisů, v nichž žalobce vystupuje typicky v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc eviduje NSS k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu razantně zesílil v posledním měsíci (červen 2023), kdy na podání stovek žalob, které odmítl městský soud, navázal tím, že proti usnesením městského soudu podal bezmála 400 kasačních stížností.

[5] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměly soudy věcně zabývat. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů, a jejich zřejmá bezúspěšnost, která musí být stěžovateli jako právnímu profesionálovi předem jasná. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí ze dne 13. 11. 2012; *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, č. 980/12 a 28385/12, §§ 14 až 17, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva ze dne 15. 10. 1987, *M. proti Spojenému království*, č. 13284/87).

[6] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje každému právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však již nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „*spor pro spor*“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu představují jen jednu z mnoha „tváří“ zneužití práva, jde tak o návrhy nepřipustné, které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudek ze dne 26. 4. 2022, čj. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, *K-T-V Domeana*, body 14 a 15, s citací starší judikatury). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.]. Zdůrazňuje přitom výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno i výjimečností žalobcova jednání (srov. usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[7] Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

[8] Kasační soud nevydával ani žádné výzvy k odstranění vad kasační stížnosti, k zaplacení soudního poplatku apod. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, o neustanovení zástupce, na zaplacení soudního poplatku apod. by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrhy jsou nepřipustné. Soudu je ostatně z vlastní činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo 6 As 100/2023, příklady z bezmála 400 kasačních stížností, které žalobce v posledním měsíci podal), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit poplatky bezmála 2 miliony korun). Ze stejných důvodů soud nevyrozuměl ani osoby, které žalobce označil jako „*žalované*“ [jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.].

pokračování

[9] Je pak otázkou, zda podobně koncipovaná podání je vůbec možno považovat za skutečné kasační stížnosti. Soud proto upozorňuje stěžovatele na to, že případná budoucí podání tohoto typu založí do spisu bez jakéhokoli dalšího procesního úkonu (srov. podobně usnesení ze dne 9. 6. 2023, čj. 6 As 90/2023-12, nebo ze dne 12. 6. 2023, čj. 6 As 100/2023-6, v jiných věcech žalobce).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2023

Ivo Pospíšil
předseda senátu